

РЕШЕНИЕ

№ 309

гр. София , 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на пети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

при участието на секретаря Диана В. Аначкова
като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20201001002499 по описа за 2020 година

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, Търговско отделение, трети състав, в открито съдебно заседание на пети март през две хиляди двадесет и първа година, в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТЕОДОРА КРЪСТЕВА ЧЛЕНОВЕ: ИВАЙЛО
МЛАДЕНОВ**

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ

при секретаря Диана Аначкова, като разгледа докладваното от съдия **Кръстева т.д. № 2499** по описа за **2020** година и за да се произнесе взе предвид:

Производството е образувано по въззивна жалба от К. Ц. Г., срещу решение № 109/ 07.08.2020 г. по т.д. № 112/ 2015 г. по описа на СОС, ТО, 4 състав. С решението са отхвърлени следните предявени от въззивника срещу „Партньори“ АД, ЕИК 121739209 искове:

1.Обективно съединени инцидентни установителни искове за установяване неистинността /неавтентичността/ на документи – протоколи от проведени на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г. заседания на съвета на директорите на „Партньори“ АД.

2. Обективно съединени главни искове с правно основание чл. 29, ал. 1, пр. 3 ЗТРРЮЛНЦ - за установяване несъществуването на следните вписани обстоятелства - решения на съвета на директорите на „Партньори“ АД, гласувани на заседание на 10.06.2015 г., а именно: решението по т. 1 от дневния ред - приемане на доклад на съвета на директорите относно причините за ограничаване правата на акционерите и увеличение на капитала с непарична вноска под условие, че определени лица запишат акции на определена цена; решението по т. 2 от дневния ред - изключване на правото на акционерите по реда на чл. 194, ал. 1 ТЗ, съответно по чл. 8, ал. 4 от устава, за придобиване на част от новоиздадените 1647250 обикновени поименни акции с право на глас с номинал 1 лев всяка, пропорционално на участието на акционерите в капитала на дружеството при увеличението на същия; решения на съвета на директорите на „Партньори“ АД, гласувани на заседание на 16.06.2015 г., а именно: решението по т. 1 от дневния ред - увеличаване на основание чл. 8, ал. 3 от устава вр. чл. 196 ТЗ на капитала от 77240 лв. на 1724490 лв. чрез издаване на нови 1647250 броя обикновени поименни акции с право на глас с номинална стойност от 1 лев всяка една; решението по т. 2 от дневния ред - увеличаване на основание чл. 8, ал. 8 от устава вр. чл. 196 и чл. 195 ТЗ на капитала до размера по т. 1 само при условие, че новоиздадените 1647250 броя обикновени поименни акции с право на глас с номинална стойност от 1 лев всяка една бъдат записани, както следва: от акционера Х. Г. К. - 1160250 броя поименни акции с право на глас, от „Партньори Лимитид“ ЕООД - 487000 броя поименни акции с право на глас, по тяхната номинална стойност, като акционерите следва да внесат минимум 25 % от номиналната стойност на акциите, а останалата част до пълната им стойност следва да бъде внесена най-късно в двугодишен срок от датата на вписване на увеличението, като е прието и посочените лица да внесат пълната стойност на новоиздадените акции чрез непарични вноски; решението по т. 3 от дневния ред - съветът на директорите указва на Х. К. и И. Я., че с оглед предстоящото увеличение на капитала следва да довнесат

пълната стойност на записаните от тях акции при увеличението на капитала с решение на СД от 12.01.2015 г., в едноседмичен срок от датата на решението.

3. Предявените при условията на евентуално обективно съединяване спрямо главните иски конститутивни иски с правно основание чл. 71 ТЗ – за обявяване нищожността на горните решения на съвета на директорите на „Партньори“ АД, гласувани на заседания на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г.

4. Предявените при условията на евентуално обективно съединяване спрямо евентуалните иски за обявяване нищожността на решенията на съвета на директорите на „Партньори“ АД, гласувани на заседания на СД, проведени на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г., конститутивни иски с правно основание чл. 71 ТЗ – за отмяна на горните решения на съвета на директорите на „Партньори“ АД, гласувани на заседания на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г.

Въззивникът твърди, че решението е недопустимо, а по същество неправилно, необосновано, постановено при нарушение на материалноправните разпоредби и съдопроизводствените правила. Подробни съображения са изложени в жалбата.

Въззиваемата страна „Партньори“ АД я оспорва и моли решението да бъде потвърдено. Подробни съображения са изложени в отговора по чл. 263 ГПК.

Въззивната жалба е подадена срещу подлежащ на институционален контрол съдебен акт, в установения от закона срок и от легитимирано да обжалва лице, поради което е допустима.

При постановяване на решението, първоинстанционният съд е изложил мотиви относно установените факти по делото, които САС напълно споделя и намира, че не следва да бъдат преповтаряни, поради което и на основание чл. 272 ГПК, препраща в тази част от решението, към тях.

От правна страна и като взе предвид поддържаните от страните възражения, САС намира следното:

Предявени са обективно съединени, иски по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ за установяване пороци при вписването /в хипотезата на вписване на

несъществуващи обстоятелства/ на решенията от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г. на съвета на директорите на ответното дружество „Партньори“ АД, при условието на евентуалност искове по чл. 71 ТЗ за нищожност на същите решения и при условието на евентуалност искове по чл. 71 ТЗ за отмяната им, като незаконосъобразни.

САС като взе предвид, че ищецът мотивира качеството си на заинтересовано лице, с обстоятелството, че е акционер в „Партньори“ АД и с атакуваните решения се засягат пряко имуществените му интереси, тъй като увеличаването на капитала под условие, намалява дела му в капитала, с всички последици от това, за имуществените и неимуществени права, като акционер, както и обстоятелството, че иска по чл. 71 ТЗ е предоставен на всеки член на дружеството, за защита правото му на членство и на отделните му членствени права, когато те бъдат нарушени от други, различни на ОС, органи на дружеството, намира, че исковете са допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

По исковете с правно основание чл. 29 ЗТРРЮРНЦ за установяване вписването на несъществуващи обстоятелства:

Съобразно даденото с Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002 г. на ВКС по т. д. № 1/ 2002 г. на ОСТК разрешение, вписване на несъществуващо обстоятелство е налице, когато вписаното обстоятелство не е възникнало валидно. В зависимост от момента на възникване, с тълкувателния акт е направено разграничение на две хипотези:

Първата е когато е вписано обстоятелство, което по закон възниква с решение на орган на търговско дружество, без изобщо да е налице подобно волеизявление от страна на органа, т.е. налице е неистинско удостоверяване. Втората хипотеза касае вписването на обстоятелство, което е съществувало, но по – късно по исков ред е установена нищожността му.

В случая, предмет на спора, е съществуването на обстоятелствата, вписани по партидата на „Партньори“ АД въз основа на протоколите от проведени заседания на съвета на директорите на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г. Твърдението на ищеца е, че такива събрания изобщо не са провеждани, че дори и да са провеждани, то посочените в протоколите решения, не са

вземани, поради което и вписаните в търговския регистър решения са липсващи /невзети/.

Обстоятелствата по провеждането на заседание на съвета на директорите и взетите на него решения биват материализирани чрез съставянето на писмен протокол, представляващ частен документ, който в различните си части може да има характеристиките на частен свидетелстващ документ или на частен диспозитивен такъв. В случая, ищецът е оспорил съдържанието на протоколите – факта на провеждането на заседанията на СД, провеждането им именно на датите 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г., присъствието на посочените членове на СД и взетите решения. В тази част, документът има характеристиките на свидетелстващ и твърдението е, че той е неистински.

Оспорена е и автентичността на протоколите, но приетата по делото съдебно – графологична експертиза, налага извода, че оспорването е неуспешно, тъй като подписите са положени от посочените в тях лица.

Оспорването на материализиращите вписаните обстоятелства документи и съдържащите се в тях изявления, се провежда по реда на процесуалния закон и чрез доказателствата и доказателствените средства, предвидени в него. В случая, избрания способ е само един – чрез разпит на свидетел.

От показанията на разпитания като свидетел член на СД Х. Г. К., става ясно, че процесните заседания са проведени на посочените в протоколите дати, в офиса на „Партньори“ АД и на тях са взети вписаните в протоколите решения. Протоколите били съставени от юриста на дружеството. Но дори и да не бъдат взети предвид показанията на този свидетел, доколкото той е участвал при вземането на решенията и е заинтересован, то показанията на другия разпитан по делото свидетел Д. Й. И. не съдържат необходимата яснота и конкретика, за да им се даде приоритет над фактите в оспорваните документи. Свидетелката не е имала задължение, с оглед служебните си ангажименти да присъства при провеждането на събранията, нито работното ѝ място се намира в същия офис, където се твърди, че то е проведено, за да се разчита на непосредствените ѝ възприятия за фактите по спорните обстоятелства. Не е имала отношение към спорните документите, нито е била оправомощена за тази дейност. Заявява, че няма спомен да е виждала на 10 и

16 юни 2015 г. лицата, членове на съвета на директорите да се събират в сградата, но съда намира, че това не е достатъчно, за да се даде вяра изцяло на нейните твърдения, особено в частта, относно оспорване съдържанието на взетите решения, за което свидетелката въобще не е дала сведения.

По изложените съображения, САС намира, че оспорването на протоколите от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г. не е проведено успешно, поради което и те следва да бъдат кредитирани за материализираните в тях обстоятелства. Ето защо, исковете по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ, относно вписването на несъществуващи обстоятелства в търговския регистър са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По искове с правно основание чл. 124 ГПК вр. с чл. 71 ТЗ за установяване нищожността на решенията от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г. на съвета на директорите на ответното дружество „Партньори“ АД:

Нищожно е липсващото решение на СД, което обаче е отразено като съществуващо в протокола на СД.

По аргумент на изложеното по – горе, протоколите за преведените на 10.06.2015 г. и 16.06.2015г. заседания на СД, легитимират атакуваните решения, тъй като оспорването на материализираните в тях обстоятелства не е проведено успешно.

Нищожно е и решението на СД, което е извън пределите на неговата компетентност, определена със закона и учредителния акт.

В случая, решенията съответстват на делегираните с разпоредбата на чл. 196, ал. 3 ТЗ правомощия на СД да увеличава капитала под условие и са основани на даденото по реда на чл. 196, ал. 2 ТЗ овластяване с решение на общото събрание на дружеството от 08.12.2014 г., посредством внесените промени в устава, чиято валидност и законосъобразност е стабилизирана с влизане в сила на решение по т.д. № 111/2015 г. на СОС. Решението от 10.06.2015 г. е в изпълнение на процедурата по чл. 194, ал. 4 ТЗ, да се представи доклад от съвета на директорите за причините, които налагат отмяната или ограничаването на предимствата на акционерите, като по целесъобразността, относно аргументите в доклада, съдът не може да осъществява контрол.

Ето защо, исковете относно нищожността на решенията на СД от 10.06.2015 г. и 16.06.2015г са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По исковете с правно основание чл. 71 ТЗ за отмяна на решенията от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г. на съвета на директорите на ответното дружество „Партньори“ АД, като незаконосъобразни:

Неоснователно е възражението, че увеличаването на капитала под условие с непарична вноска е недопустимо, тъй като, според граматическия прочит на разпоредбата на чл. 195 ТЗ, акциите могат да се „закупят“ от определени лица на определена цена или увеличението може да бъде проведено само с пари.

Съгласно чл. 196, ал. 3 ТЗ, когато е овластен с решение на общото събрание на акционерите, взето с предвиденото в нормата мнозинство, съвета на директорите може да изключи или да ограничи правото на акционерите по чл. 194, ал. 1 ТЗ, като в този случай съобразно последното изречение на цитираната норма, увеличението на капитала, може да се извърши и по реда на чл. 193 ТЗ, регламентираща увеличаването на капитала с непарични вноски. Следователно, увеличението на капитала по приложения от съвета на директорите способ е ратифицирано от закона и не е налице поддържаното от ищеца нарушение на императивни правила.

Неоснователно е възражението, че липсва формирано мнозинство при вземане на решенията от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г., тъй като съгласно чл. 238, ал. 4 ТЗ е съществувал конфликт на интереси за Х. К. и Л. Х., в качеството им на членове на съвета на директорите от една страна, и заинтересовани от увеличението на капитала, лица, от друга. В случая, разпоредбата на чл. 238, ал. 4 ТЗ е неприложима, защото тя има за цел да защити имуществени права на дружеството, когато те се засягат негативно, чрез предпочитане на личните интереси на членовете на съвета, спрямо интересите на дружеството, докато с атакуваното решение се увеличава капитала на дружеството, т.е. увеличават се активите на същото и няма никаква конкуренция между интересите на последното и членовете на съвета на директорите.

Неоснователно е възражението, че с решението от 10.06.2015 г. е ограничено правото само на един акционер, а не на всички, така както изисква чл. 196, ал. 3 ТЗ. САС споделя изложеното разбиране в съдебна практика, следваща цитираната от ищеца, а именно, решение № 120/ 16.10.2015 г. по т. д. № 2362/ 2014 г. на ВКС, в което във връзка с решение № 1552/ 29.10.2009 г. на ВКС по т. д. № 832/ 2008 г. е прието, че забраната за изключване или ограничаване на предимственото право по чл. 194, ал. 1 ТЗ на акционерите в акционерно дружество от страна на управителния съвет или съвета на директорите в хипотезата на чл. 197, ал. 3 ТЗ, не се отнася за случаите на увеличаване на капитала, чрез издаване на нови акции под условие, че същите ще се закупят от определени лица на определена цена, както и срещу облигации на дружеството.

Неоснователно е и възражението, че съвета на директорите е заседавал без кворум. Заседанието е проведено в присъствието на трима, от общо четиримата членове на съвета на директорите или повече от половината от членовете му, така както изисква чл. 27, ал. 1 от Устава, като решенията са взети и с необходимото мнозинство. Възражението, доколкото ищеца е бил надлежно уведомен за заседанието няма място в иска по чл. 71 ТЗ, защото не засяга правата му на акционер, а само те са предмет на защита с този иск.

Неоснователно е и възражението, че е налице нарушение на правилата за провеждане на увеличението, предвид факта, че решението за ограничаване правата на акционерите е оповестено след приемане на решението за увеличение на капитала. Съгласно чл. 231, ал. 4 ТЗ, от датата на вписване, влиза в сила само решението за увеличаване на капитала, каквото е това от 16.06.2015 г., но не и решението за ограничаване правата на акционерите, чиито правни последици за акционерите настъпват от датата на приемането му т.е. от 10.06.2015 г., поради което и с вписването на 22.06.2015 г. в търговския регистър на решението от 10.06.2015 г., не е налице несъответствие със закона.

Неоснователно е и възражението, че е нарушена разпоредбата на чл. 192, ал. 5 ТЗ и увеличението на капитала е недопустимо, тъй като не е внесен пълния размер на определения в устава капитал. Видно от вписванията по партидата на дружеството, към датата на вписване на процесното увеличение

на капитала под условие на 03.07.2015 г., пълния размер на капитала от последното увеличаване с решенето от 12.01.2015 г. е бил внесен.

Неоснователно е и възражението, че увеличението на капитала е проведено без да е изменен устава на дружеството. В случая, увеличението на капитала е резултат от решение на съвета на директорите, а не на решение на общото събрание на дружеството, в чиято компетентност единствено е изменението на устава.

Несъстоятелно е възражението за недопустимо увеличаване на капитала по реда на чл. 187а ТЗ, тъй като няма факти по делото, подведими под хипотезата на придобиване на собствени акции от дружеството.

По изложените съображения, иска за отмяна на решенията на съвета на директорите от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г. е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

В обобщение на изложеното, в частта, в която са отхвърлени предявените от ищеца искове по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ за установяване вписването на несъществуващи обстоятелства, за установяване нищожността на решенията на съвета на директорите от 10.06.2015 г. и 16.06.2015 г. и за отмяна на последните, като незаконосъобразни, решението на първоинстанционният съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

В частта, в която са отхвърлени предявени от К. Ц. Г., срещу „Партньори“ АД инцидентни установителни искове за установяване неистинността /неавтентичността/ на документи – протоколи от проведени на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г. заседания на съвета на директорите на „Партньори“ АД, решението е недопустимо, тъй като такива искове изобщо не са били предявявани, поради което и в тази част, решението следва да бъде обезсилено.

По направените по делото разноси:

При този изход на спора въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна, сторените пред САС разноси за адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че претендираното по договора за правна помощ представен от „Партньори“ АД адвокатско възнаграждение в размер на 7 500 лв. е

прекомерно съобразно фактическата и правна сложност на делото пред въззивната инстанция, обема на извършените от повереника на страната процесуални действия и отчитайки разпоредбите на Наредба № 1 от 09.07.2004 г., поради което и намалява възнаграждението до сумата от 4000 лв.

Водим от горното, Софийски апелативен съд,

РЕШИ:

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 109/ 07.08.2020 г. по т.д. № 112/ 2015 г. по описа на Софийски окръжен съд, ТО, 4 състав, **в частта**, в която са отхвърлени предявени от К. Ц. Г., ЕГН ***** срещу „Партньори“ АД, ЕИК 121739209 *обективно съединени инцидентни установителни искове за установяване неистинността /неавтентичността/ на документи – протоколи от проведени на 10.06.2015 г. и на 16.06.2015 г. заседания на съвета на директорите на „Партньори“ АД, като недопустимо.*

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

ОСЪЖДА К. Ц. Г., ЕГН ***** да заплати на „Партньори“ АД, ЕИК 121739209 сумата в размер на **4000 лв. разноси пред САС.**

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____